

en Konsolidering af Bedriften samt Midler til Nyanlæg og Udvidelser — ved Siden af den Kontrol, som maa overvaage Prisdannelsens Karakter og Prisernes Forsvarlighed.

Det er maaske i denne Forbindelse rimeligt at overveje, om en Særbeskatning bør gennemføres for uanstændigt høje Udbytter, og om Skattelempler vilde være anvendelige til Gunst for Virksomheder, som konsoliderer Bedriften og foretager Henlæggelser til Udvidelse af Produktionen.

Koncessioner og Monopoler.

For forskellige koncessionerede og monopoliserede Bedrifter melder Spørgsmaalet sig om disses Fortsættelse. Under Hensyn til det private Initiativs værdifulde Sider vil det være forsvarligt, at der indgaas Forbindelser mellem Staten og de oprindelige Aktionærgrupper, saaledes at Arbejdernes og andre Samfundsborgeres Interesser kan blive varetaget paa behørig Maade og en Art kooperativ Drift blive Resultatet af Samarbejdet.

Sociallovgivning og sociale Forhold.

Det maa erkendes, at det danske Samfund er naaet meget vidt med Hensyn til Sociallovgivning. Den igennem mange Aar tilvejebragte Lovgivning er ved Socialreformen af 1933 samlet og systematiseret, saaledes at Danmark har en Sociallovgivning, der er ganske enestaaende.

Ved Tillægslove er forskellige Sider af den omfattende Lovgivning siden udbedret, saaledes Arbejdsløshedsforsikring, Ulykkesforsikring og Aldersrente, men trods dette er det danske Samfund ikke naaet til Vejs Ende.

Aldersrenten er undergaaet en meget betydelig Forbedring, og senest er Grænsen for Adgang til at opnaa Renten nedsat fra 65 til 60 Aar. Efter den første Lov, af 9. April 1891, blev der af det bevilgede Beløb gennemsnitlig 57 Kr. aarlig til hver Person, som opnaaede »Alderdomsforsørgelse«. I 1913—14 var man naaet til Gennemsnitsbeløb paa 236, 217 og 129 Kr. aarlig i henholdsvis København, Købstæder og Landdistrikter. Men i 1935—36 var Gennemsnitsbeløbet pr. Person 776, 636 og 478 Kr. henholdsvis i København, Købstæder og Landdistrikter. Aldersrentens samlede Beløb er nu over 100 Mill. Kr. aarlig.